

En hjältes likfärd. Fram öfver stormiga sölfält skred konungafärderna. Allt bröts af sitt öde med han som kämpat mot världen. Bläk och stum han hvilat i bår, sofvande hjälten. Yrsens hviter och vinden går vilid på de vida fälten. Briskt är viljan, som lyst en värld, stummar är slagen. Hjälten sofver med brutet svärd, trött efter nederlagen. Slumra, hjälte, din griftrund bida i fjärran. Stört du stod i din ofärdas stund, smärtebelastad af Herran. Brusa rikt, där din likfärd går, furornas stämna! Snart, efter långa, bittra år, väntar dig hvilans där hemma. Bertil Malmberg.

En polsk röst om "det fria Polen." En polsk socialdemokrat ser mycket kritiskt på centralmaktens åtgärder. Socialdemokraten i Stockholm har från en i huvudstaden bosatt polsk socialdemokrat mottagit följande bref, som återgives endast som ett symptomatiskt uttryck för att i. o. m. polacker ställa sig starkt ifråvarande till upprättningen i centralmaktens proklamator: Om Polens framtid.

Den polske socialdemokraten, som tecknar sig Stalin, skriver: Kungöresen från centralmaktens sida af den s. k. oanhjälgheten för kungariket Polen kommer ej öfverraskande. Som man minns har redan för ett par månader sedan en öfverenskommelse träffats i Wien mellan de båda ländernas regeringar, mös om denna öfverenskommelse räddvidt har man alltjämt förfärligt i okunnighet. Det enda man med säkerhet kunde veta var, att hvarje åldrig så ringa medelvärdade af Polen skulle följelias af dessa bestämda villkor att den improviserade politiska organismen fr. o. m. sin första dag, alltså äfven i detta, af centralmaktens framkallade krig, ställes på desammas sida och lämnar till deras förfogande en armé på minst en half miljon man.

Följaktligen måste det djupa längtan man blifvit klar med detta aktstycket tillkännagivande. En första orsak härtill var tvillingen, att de tysk-vänliga polackerna, hvilka nu ensamma på alla i hela landets vägnar och framträdde i egenskap af dess representanter, under det att de andra, som vägra att se i de tyska junkragens inträssa sitt eget lands och rättfärdighetens — måste tjuga, att dessa tysk-vänliga polacker sökte öfvertygva vederbörande om ormligheten i att kräva ännu mera soldater från Polen, som redan har ställt sammanlagt de till båda parterna förfogande mer än 2 och en half miljon man och hvars materiella skador af kriget för ryska Polen och Gallien beräknas tillsammans till 40 miljarder kronor. De hoppades att lyckas härutinnan. Ett fåfängt hopp, som man nu ser.

Så vidt man kan bedöma, förefinnes emellertid äfven en annan och ännu viktigare orsak till förseningen. Den är af helt annan natur. Den tyska regeringen hvilas började detta krig för att betria Europa från tsarismen, som det då bettet har före sin första "brefleesakt" — emot Polen — på nytt vänt sig, efter flera föregående misslyckade försök, till den ryska byråkratien med anbud om separatfred. Äfven riksdagsläran lät sitt senaste ta i tyska riksdagen förstå att han ingenting hade emot den politiska regimen i Ryssland, medtan å andra sidan hvarje ord om buferstaten i öster, hvars skapande han förut ställt i utskott, i detta fall sorgfälligt undveks. Men då den ryska regeringen på nytt visade sin lojalitet mot sina allierade, väst late på grund af sympati för dess demokratiska länder, utan på grund af fruktan för sitt eget folk, och därför vägrade att gå in på ett sådant anbud, då blef man inom Tysklands bestämda kretsar på det klara med att det ingenting annat återstod än att förbereda sig till väsens afgörande strider och att därvidlag en polsk armé på en half miljon man icke vore att förakta.

Så börjar man på nytt att kurtisera polackerna och så kunde man äfven läsa nyligen i de kaukasiska tidningarna att en polsk delegation på 6 personer (bland hvilka den nuvarande universitetsskolar Rudzinski, värdepred vetenskaperna, men föga kompetent i politik, en furste, en greve och naturhistorien den allierades närvarande Lempski), den 27 oktober afreste från Warschau till Berlin. Dessa män, hvilka för visso ej kunna betraktas såsom representanter för Polen och ännu mindre det polska folket, ha tydligen undertecknat ett bindande aftal för Polens och det polska folket räknning, i kraft af hvilket den s. k. självständiga polska staten kommer att bli centralmaktens allierade och med sina unga friska män stödja deras försärgade krafter. Och så som slutligen proklamatorerna ifråga. För att bedöma den nyskapade situationen bör man jämföra stämman de fördragar och ölsagelser som denna medförde för kungariket Polen. Hvarv blif resultatet? Jo, med sina söners blod förlorar Polen de allierades vänskap. För första gången ställer det sig såsom behövt på motpartens sida. Och det gör det icke blott med sitt moraliska stöd utan med vapen i hand. Att skulden här för faller på hela folket utan på dess självvalda repre-

sentanter, förändrar ingenting i sak. Ansig att centralmaktens förtra sikt spel, så ser man genast klart den stora skadan, om ej olyckan (särskildt för framtiden) Polen härmed dragit öfver sig. Hvarv man må tro om de allierades löften om Polens frihet eller ej, i hvarje fall skall detta Polens offer framträdde såsom gjort förgäfvat. Och då flästa sig tankarna vid de kinslor, som i suvarande stund måste byssas af de polacker hvilka ej ha öfvergift hopp på de allierades seger, särskildt som de tro på samma gång att denna seger vore också rittens öfver den brutala makten. Och hvarv får Polen i stället? — Oändligt mycket mindre. Det får för en viss tid under kriget en relativt självständig politisk förvaltning för en af sina tre provinser. Hvarvör bara för en? frågar man sig. Kro f. n. ej alla tre i centralmaktens ägo, så att de äro ur stånd att göra till verklighet den lycka de önska åt Polen? Nej, sanningen är att både Kungariket, Gallien och Polen befinnas förenade i dessa maktens händer. Och likväl skiljer man dem på nytt med berädd mod. Man skänker nu frihet åt ryska Polen! Men har man gifvit frihet åt de egna delarna? Nej. Polen, den tyska provinsen, är lagt alldeles utanför räkningen. Hvarv Gallien beträffar, lofvat man nu reformer efter kriget; det går ju in på den berömda "nyorienteringens" område, följaktligen får man vara skeptiskt. Märk, att det talas endast om reformer, men ingalunda om Galliens återförening med Kungariket, såsom man hoppats det i vida österrikiskt sinnade kretsar. Hvarv centralmaktens gifva är således det minsta de kunna gifva. Och detta saknar varaktighetens drag, så visst hos vederbörande uppenbarligen saknas den nödvändiga goda viljan. Till sitt förvarv kunna de icke ens åberopa den europeiska jämlikhetsargument, ty kungariket är större än de båda öfriga provinserna tillsammans. Om centralmaktens sergrade vore sålunda Polen sönderstyckat som hittills och medan en del här af skulle blida en stat under tyskt protektorat, tvungen att göra allt hvad de tyska maktägande begärde, skulle de två andra helt enkelt utgå beständsdelar af centralmaktens.

Men i alla fall är det ganska tröstrött att åtminstone för Kungariket skall inträda en stor lättnad i dess läge, härdt utsatt som det varit särskildt för Tysklands hänsynslösa ekonomiska politik med bortförande af lifsmedel ur landet och med tvångsarbetsystem. Det blir nu det relativa frihetens tillstånd, med hvilken i alla fall ej kan jämföras den regim som ryska myndigheter pålagt Gallien. Och öfver hvarv taget är det hela en god välförtjänt lösa för de allierade och i synnerhet Ryssland för deras oförklarliga dröjsmål med uppfyllande af sina löften. Man vill dock att vid fredens återkomst de ej skola söka hämnas på Polen för det tillstånd, för hvars framskapande de själva bära ansvaret. Vi vilja äfven hoppas att på den kommande fredskongressen — och först då kan Polens öde bestämmas — de allierade skola inse, att det alljämt ligger i deras eget ljksom i hela Europas inträssa, att återupprätta ett fritt och enat Polen. Vi lita äfven härdt på de neutralas moraliska bistånd.

P. S. Fremdenblatts och själva C. Burians personliga kommentarier till den nya tysk-österrikiska proklamatorn till Kungarikets polacker har i afsevärd grad reducerat det värde man vill förstå läsning var benägen att till skriva den. Det visar sig nu att det ingalunda var frågan om något omedelbart eller ens snart upprättande af denna del af Polen till ett självständigt land, utan om ett löfte i denna riktning, hvars uppfyllande sköttes upp till krigets slut. Det enda däremot som genast fördras är priset för detta löfte, d. v. s. skapande af en ny polsk armé för uppslutning till centralmaktens.

Nå, då skiljer sig denna proklamatorn i hvad den gifver, på intet sätt från alla sina föregångare, riktade till polackerna vid krigets början — från bådaderna sidorna. Skillnaden består allena i de hänsynslösa kraf den ställer på nya blodiga offer och på obergripsat moraliskt bistånd till centralmaktens. Historien upprepar sig.

En kärleksmältid. "Herr och fru Viktor Jansson ha härmed äran inbjuda herr och fru Alfred Jonsson till middag lördagen den 26 januari 1917 kl. 7 e. m. Bröd, smör, socker och spritlösa drycker torde medtagas. Obs! Äfven kex." Nå, min hustru och jag infunno oss, sade Jonsson, min hustru med en liten minimal smörbytta och en sockerbrutet och jag med en luktflaska akavatt och en pillerburk konjak i hvardera västfickan och konjurtickorna fyllda af knäckebröd och kex och Tälgerkringlor och en behåkad tvåmansslumpa under ena armen och min hustru under den andra. Janssons charmant väning badade i ett haf af ljus. Och midt i ljushafvet badade Janssons själva, dock utan att plaska, och togo emot sina ärsde gläster med förbändiga fraser och vänliga leenden, som blefvo ännu vänligare när gästerna, och det gjorde de flesta enfaldigt nog, afleverade en smörklick och ett par franska bröd och en nyssa socker och en aning spritlösa till det gemensamma bårta. Högdrickade väktmästare mottogo tribunen på värdloftets tomkärl och utvalde eleganta kvitenslappar allt efter varans besakfanellet, blå och gula och röda och gredelina, hvilka leverantörerna flästa på bröstet, som ordensdekorationer, betecknande att

Nordbor i Förenta Staterna.

Till postmästare i Boyer, Ia. har utnämnts Charles Peterson. En skandinavisk-republikansk klubb ämnar man bilda i St. Louis, Mo. Guldrörlöp har firats af mr och Mrs Hans Olson i Stoughton, Wis. "Svenkarna i Iowa". Öfvanstående är gannat på ett historiskt arbete, som enligt tillkännagivande i Iowa-Posten kommer att utgifvas af svenska Tjning. Svensk-amerikanska republikanska statförbundet i Colorado höll sin första årliga bankett och John Ericsson-fläst i Hotel Shorely i Denver, Colo. fredagskvällen den 9 mars.

Affiden hundraring. Den hundratreåriga George W. Jackson i Cottonwood Falls, Kans., har affidit. Huruvida den gamle var af svensk eller skandinavisk börd känna vi ej till. Vid primärväl i Jamestown, N. Y., har på republikan ticket nominerats: för assessor Axel G. Logren, för supervisors Gustaf A. Lawson och Frank Olson, för alderman Charles A. Anderson och Charles Gustafson.

Till medlem af direktionen för statsuniversitetet i Wisconsin har A. P. Nelson från Grantsburg blifvit återutnämnd för en tid af fyra år. N. president för First Bank of Grantsburg är född i Alexandria, Minn. Affiden pionjärkvinnorna. Efter en långvarig sjukdom har Mrs Mary G. Byorth affidit i Fremont, Nebraska. Vid en ålder af 86 år. Hon var den äldsta medlemmen af Sv. metodistamfundet. Hon var moder till kongressman C. O. Lobock.

Innebrända. Mrs. Sander Peterson och hennes två barn ha blifvit innebrända i sitt hem på farmen nära Fish Lake, Minn. De omkommas lik funnas bland ruinererna. Man tror att elden förorsakats af en explosion i ugnen. Vid Svenska nationalförbundets i Duluth årsmöte har O. W. Olson för fjärde gången blifvit omvald till dess ordförande. Likaledes omvaldes Anton Wicklund till kassör och Gustaf Hjerpe valdes till sekreterare. Gustaf Hjerpe valdes till kassör. Dödad genom olycksahändelse. 29-åriga brosmaren vid North Western-järnvägen Paul C. Olson affidit förliden söndag på Bethesda hospital i St. Paul. Han blef inklämd mellan buffertarne, då han skulle sammankoppa ett svårt att inga utskiter funnos för hans räddning.

de ha rätt till den allmänna välfärd. Min hustru och jag vore de enda som vore absolut oberoende och krusade inte för någon och disponerade öfver våra egna förråd, hvilket beredde mig en obändlig njutning. Min hustru njöt med bordet satte jag mig tanklöst på mina bonjurskör och sjöng med ett doft brak omkring en half meter och krossade en myckenhet knäckebröd och kex och Tälgerkringlor, som jag sedan i min nervositet ofbrutet härdt och malde på, tills det nästan blef som smekit, och när min hustru, som älskar knäckebröd mer än mig och händelsevis blifvit placerad vid andra ändan af långbordet, plötsligt afbröt en tillfälligt diskussion i landsfrågan och högljudt och pockande anhöll om löst knäckebröd, så lättade jag något på tyngdpunkten och drog upp en näfve brödsomlor. Jag min närmaste granne att långa vidare. Ja, näfven gick ur hand i hand, stora och små och torra och svettiga om hvarannat, och när den ändligen nådde destinationorten fanns det knappast någonting mera kvar än byxknappen, som mildt förbrände stridde på min hustru. Det kunde hon ju inte vara vidare belåten med, i synnerhet som tvåmansslumpen gick åt för mitt individuella behof och äfven det ärkenskapliga smöret — jag hade ju varit en komplett idiot om jag hade delat med mig af det, då min hustru i alla fall inte hade något bröd — sade Jonsson. Min hustru var skildes inte fullt harmoniskt och längtade följaktligen obehärdat efter en bröd- och smördekoration. Blå handet — spritmärket — åtrådde hon däremot inte alls, hon begagnar brännvin endast till utvärtes bruk, brukar gnida benen med det, odjuret! Jag fick därför vätra i oomvinstad besittning af min akavattluktflaska och halsade vällustigt helan och afböjde snävt konsul Lundmalmns försök att muta sig till en liten halfva med en Grängsbergare. Den gemensamma brännvinskantinen var tömd långt före första hvarvet, så att ett par lila, placerade yngre alkoholister flingo lefva bara på minnen.

Middagen aflypte för öfrigt på vanligt gammaldagligt sätt: god mat och goda viner, hvilket alltsammans utminnerades gratis, och högstaått och hackiga tal. Och så kom turen till kaffet och ave'en. Kaffet, ja! Utan socker till påfären, sorgsna bittra tår, som min hustru kallade den. Och ave'en, den stackars utarmade ave'en! Svenska språket torde snara vara befriat från detta förtjusande läneord. Det ömlikta förordet avec var som en droppe i öknen. Jag hade min lilla privata pillerburk Hennessy och var den enda af sällskapet som blef uppspeelt. Jag föreslog att vi skulle spela ett parti poker med socker- och brödkorten. Och det gjorde vi. Jag förtjusade 25,000 kr. Men hvad skall jag säga med penga nu för tiden! Jag försökte förmå konsul Lundmalm att kyrtta sin skuld på 15,000 med sin möbels, men han vägrade. Svenskarna äro ett gammalt fint folk, sade Jonsson.

Vid en sängtjänst, som nyligen anordnats i Engleman hall i Milwaukee, Wis., eröfrade barytonångaren J. Edwin Johnson från Moline, Ill. förtjusade priset i nämnda täftan deltago sångare från staterna Illinois, Indiana, Michigan, Wisconsin, Ohio, North och South Dakota, Minnesota, Kansas och Nebraska. Innebrända. En sorglig olycka har drabbat familjen Hyssen, boende 22 mil väster om Killedear, N. D. Föräldrarna hade gått stova huset och lämnat barnen lekad i köket. Härvid hade smältningarne tändt eld på papper, och snart stod hela huset i lågor. Det äldsta af barnen, en sjuårig gosse, lyckades rädda sig, men ett yngre omkom i lågorna innan föräldrarna hunno komma det till hjälp.

Barnamord och självmord. 28 år gamla Mrs Anna Nelson i Dike, Ia., tog i lördags, d. 26 s. 3-åriga barn af daga och begick därefter självmord genom att hänga sig. Den hemska handlingen utfördes, medan Mrs Nelson jämte sitt barn var på besök hos en broder. Man tror att sorgen och förtvining öfver makens för en månad sedan timade död drivit kvinnan till det steg hon tog. "Swede" Risberg, som amerikanerna fördraga att kalla den lofvande unge fotbollsspelaren, har antagits af White Sox och de största förväntningar äro ställda på honom. Charles Risberg tillhörde Pacific Coast League, innan manager Rowland "upp-täckte" och försäkrade sig om honom för "the big league". Risberg har redan blifvit inomhustrering för den kommande säsongen.

En klubblokal. Så fort gynnsam väderlek inträder ämnar Vegaklubben, en af de äldsta svenska organisationerna i Brockton, Mass., långa grunden till sitt påtänkta nya hem. Byggnaden kommer att uppföras å höret af Warren ave. och Nilsson st. Meningen är att den blifver färdig för klubbens 25-årsfirande den 20 nästa september, då samtidigt invigningsceremonierna äga rum. En duktig landmaninna. Miss Torra Wilberforce i Brooklyn har vid "Art Exhibition", som hållits där i staden, erhållit första pris för uttvalda illustrationer. Priset är ett behörligt tecken. Miss Wilberforce har redan förr låtit tala om sig för sin utomordentliga begåfning. För helt kort tid sedan eröfrade hon vid ett tillfälle för konstnämning samtliga medaljer, som utdelades, nämligen två guld- och två silvermedaljer.

Anklagad för mord. Förliden söndag mördades farmaren Otto Meyers, boende i närheten af Bennet och Lincoln i Nebraska. Som misstänkt att ha förövat mordet har senare anhlits Emil Peterson, som var anställd hos en broder till Meyers. Peterson var hos den sista stämningen för att laga en gasolinmotor, då en granne var vittne till att Peterson och Meyers vore inbegripna i slagsmål. Kort därefter hördes ett skott aflössa. En landsman som lyckats komma ganska långt på jämförelsevis kort tid är den unge tandläkaren Oscar S. Lunden i Chicago, L., som för icke så synnerligen lång sedan aflade tandläkareexamen vid Northwestern universitetets tandläkarinstitut, har nämligen i dagarne utsetts till lärare vid nämnda institutets operationsafdelning och tjänstgör där för nnumera som instruktör för andra unga män som ämnar utbildas sig till tandläkare.

Väl hölls nyligen i ett fjerdtal städer i Minnesota. Rapporterna tyda på att ett fjerdtal landsmän blifvit invalda till förtroendeskyssor i olika platser. Således märkas följande med skandinaviska namn: Nels Franzen, kassör i Golden Valley, Olof Nelson, president i Long Lake, Ben Anderson, konstapel i Touka Bay och Louis Olson kassör i Maple Plain. I Rockford valdes till borgmästare Frank Thompson, till trustee W. F. Johnson och till kassör C. M. Johnson. Formligt anklagade för att ha anlagt eldsvidan i advokat Weedens hus i Riverside, Ill., den 15 s. 1. februari blefvo härom dagen af vederbörande grandjury John W. och Ernest R. Erickson, som Elmira Erickson, Mary Waddell och John Wedoen. Ytterligare tre personer misstänkta för att vara inblandade i saken, men har man ännu ej lyckats uppspasa dessa. I den af elden härjade byggnaden skulle enligt orandförsäkringshandlingarna finnas en möbelsamling, värd \$5,000. Undersökningar läsa dock gifvit vid handen att möbler för flera tusen dollar kort före branden aflyttats till annan plats.

Svensk läkare omkommen. En svår olycksahändelse timade nyligen i Ashwood, Oregon, i det att hästarna rådde i sken under det att Dr Carl A. Holt var ute och körde. Han kastas över ur vagnen, hvarvid kläderna fastnade i hjulaxeln och han släpades med ett långt stycke utefter vägen och öfver en å, tills en landsman vid namn Berglund lyckades hejda häststarna. Han hade blifvit ytterst svårt skadad och trots att läkarna gjorde allt hvad de kunde för att rädda hans lif, afled han efter ett par dagar. Han var allmänt afhälden och hade varit bosatt på platsen en längre tid. Han var född i Moheda socken i Småland och kom hit till landet för ett tjugotal år sedan. Han efterlämnar nära anförvanter i Minneapolis. Omkommen i Montana. För omkring ett år sedan reste Emil Anderson från Milford, Iowa, till Montana och stog sig ned på en claim norr om Poplar. Förliden december kände han besökka en vän, Carl Anderson, som bor 25 mil väster därom. Det började emellertid snöa och storma samma dag och uttrötad som han antagits var

hade han främspat sina hästar och själf stannat vid vagnen. Hästarna tillvaratogs en vecka senare efter att under tiden ha ströfvat omkring på prarien. En broder till Emil Anderson reste, vid underrättelsen om att den senare saknades, till Montana och påbörjade en undersökning, som ledde till resultatet att man nu funnit den saknades lik i närheten af den plats, där vagnen stod. Han hade synbarligen dött af utmattning. Den omkomnes lik har förts till Milford, där sörjande föräldrar och syskon äro bosatta.

Kräfta.



R. D. Evans, upptäckaren af det berömda Evans' Cancer Cure. Önskar att alla, som lida af kräfta, skriva till honom. Behandlingen botar yttre och inre kräfta.

R. D. Evans, upptäckaren af det berömda Evans' Cancer Cure. Önskar att alla, som lida af kräfta, skriva till honom. Behandlingen botar yttre och inre kräfta.

BRANDON, MANITOBA.

Svenska Amerika Linien

Nordens största ångare STOCKHOLM

22,070 Displacement ton. 560 fot lång. Fullt modern, magnifikt inredd afgår från NEW YORK till GÖTEBORG

TORS DAGEN DEN 17 M A J Öfvertärfälliga bekvämligheter. Snabb resa. Svensk besättning. Svensk ypperlig matfällning. Besättnen är för resan nu och inbetalade benämningar på er biljett. TILL NÄRMASTE LOKAL AGENT eller insänd dem till SWEDISH AMERICAN LINE, Logan Ave., Winnipeg, Man.

De, som ämnar efterse ändringar från Sverige böra nu köpa biljettarna med direktta Svenska Amerika Linien P. M. DAHL S/S AGENCY, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Råa pälsvärk

Skappa ert pälsvärk, hudar och seneca rott till oss och erhåll högsta marknadspris. B. LEVINSON, 281-283 Alexander ave., WINNIPEG, MAN.

Uppfinnare.

Skrif till mig idag och erhåll listan öfver upptäckningar, som behöfvats och min illustrationer bok om patenter på svenska språket. De sändas FRITT.

H. J. Sanders, Patentadvokat, 106 Webster Building, La Salle & Van Buren Sts., Chicago, Ill.

KRÄFTA

och tumörer framgångsfullt behandlade (fortagna) utan knif eller smärta. Allt arbete garanteras. Kom eller efterskrif fri sanatoriebok. DR. WILLIAMS SANATORIUM, 3023 University ave., Minneapolis, Minn.

Hur kommer det sig att så många sjukdomar, hvilka kommit de mest berömda läkarens skicklighet på skam gifvit vika för inverkan af ett så enkelt husbotemedel som DR. PETER'S KURIKO. Jo, emedan det går rakt till roten af det onda, orsaken i blodet. Det beredes af helsofärdiga rötter och örter och har varit i bruk i mer än hundra år — en tillräckligt lång tidrymd att grundligt pröva dess förtjenster. I öfverensstämmelse med andra mediciner kan den icke erhållas i apoteken, utan tillhandahållas allmänheten direkt af de ende tillverkarna cobegarne DR. PETER FAHRNEY & SONS CO., 19-25 So. Hoyne Ave., CHICAGO, ILL.

Våra läsares uppmärksamhet hänleds på, att Dr. Peters Kuriko, det ofvannämnda läkemedlet, nu levereras alldeles tillfritt i Canada. Detta betyder en stor inbesparing.

Svenska Farmare! Sen hit!

GRÄDDE ÖNSKAS. Dagens högsta pris betalas. Betalningen sker samma dag som grädden emottages. Samvetsgrann behandling. Försök och blif öfvertygad.

The Dominion Creamery Co. 425 ROSS AVE. WINNIPEG. O. F. Ljunghammar, Mejeriföreståndare.

Dr. Philip A. Eckman

Skandinavisk Tandläkare

Tändernas vård

får icke försummas, om ni önskar behålla eder goda hälsa. Det har bevisats att alla svåra sjukdomar komma af dåliga eller försummade tänder. — Jag står med nöje till eder tjänst och vill gifva eder alla råd jag kan och vill undersöka edra tänder gratis.

TANDER UDRAGAS SMÄRTFRITT. ALLT ARBETE GARANTERAS.

Dr. PHILIP A. ECKMAN

Manitoba Hall Block, 293 Portage Ave., Winnipeg, Man.

Män önskas

FÖR TELEFONBYGGE I SASKATCHEWAN. Närmare upplysningar lämnas af Somerville & Olson, 39 Canada Life Bldg., Regina, Sask.

Bylund Brandslang Koppling.

ÄRADE SKANDINAVER! Undertecknad vill härmed upplysa, att jag har fördelat min slangkoppling på 2,000 aktier, och att jag skall sälja 1,300 aktier däraf, eller 100 aktier till. Jag har redan fått patent i 7 länder och väntar på två till. Skall sälja 100 och ej mer. Jag har den till salu i Förenta Staterna, men som jag måste hafva pengar för skatter i 3 länder, så skall jag sälja för 10 dollar stycket, om det sker denna (mars) månad. Efter denna tid blir de \$15 per aktie.

Undertecknad kan träffas hemma mellan kl. 5 och 7 e. m., då kopplingen, kontrakt och patenterna kunna få ses, samt brevet från branchef Buchanan. Eder, E. Bylund, Uppfinnare. 579 Jarvis Ave., Winnipeg

Hvem är eder tandläkare?

Valuta i tandarbete, liksom i allting annat, mätes genom den tjänst, det gifver. Det är därför som denna tandläkarpraktik är tre gånger den största i Winnipeg. Min afgift är moderat, och jag gör fackmannaundersökningar och beräkningar fritt. Den tid är icke aflägsen, då alla tandläkare måste garantera sitt arbete på samma sätt som jag gör.

Men det moderna lifvet går härdt åt tänderna. Vi lefva hårdare och fortare än våra föräldrar och tändernas nöting är större. Mycket få af oss ha fullkomliga tänder. Expression Plates Om edra tänder hafva nådits ut; om lifvets strid försvat eder fulla förmågan att tugga; om ansiktet fallit in, så att ni ser gammal och trött ut — då är det af vikt, ja, nödvändigt, att ni genast skötet om edra tänder. Och mina Expression Plates skall hos eder återställa taggningens, smakens, talets fulla funktioner och föryrga ansiktet, så att ni ser ung ut igen. Mina "Perfect" kronor och broar anser jag vara den ideella metoden att återställa de förlorade, naturliga tänderna, emedan de ej intaga i munnen mera plats än de naturliga tänderna och passa naturligt, på så sätt förskräddande om fullkomlig tuggning och smältning af maten. Genom denna metod kunna ända till 14 tänder bli ersatta i hvardera käken utan att användas plate. Det finnes inga hål, hvari födan stannar och ruttnar, och den naturliga floden af saliv kan gå fritt. Jag har beredt en illustrerad broschyr, som beskriver och illustrerar denna metod i detalj. Jag skall med nöje sända eder kopior för eder själf eller edra patienter, om ni endast telefonerar mig. GARANTERAD BETJÄNING MODERATA AFGIFTER Icke öppen på helg- och söndagar.

DR. ROBINSON

TANDLÄKARSPECIALIST Birks Bldg. Smith and Portage Medlem af College of Dental Surgeons of Manitoba. Winnipeg, Manitoba.